

Koôlplante zette

Ik zou lest nei Van Etten, te kôolplante zette,
dat doen ik nou zo maar al jare.
maar 't land dat ie huurt, loit een end uit de buurt
dat je moet eerst een half uur vare.
Maar ben je deer ienmaal an went
den skeêlt je dat vare gien cent.

refroin:

Want in Langedoik, in het duizend-oilandenroik
is een tocht met een vletje, een zuinig verzetje,
deer in Langedoik.
Want as het ers regent, den ben je gezegend,
d'r is nergens een boetje te koik!

Dat ik an het vare, ik zou het wel klare
ofskoôn het me oigelijk niet zinde,
De ouwst van z'n neve, zou plante angeve
en die wist ok de akker te vinden.
Opiens zoid ie: 'Hier is 't land!'
Dat woi met de skuit nei de kant.

refroin

Noh toen an 't plante, 't eerst an de kante
en 't ging hêlegaar niks onsoortig.
't ging oigelijk prachtig, want ik ben nagal slachtig
en in Langedoik nag geboortig.
Om voif uur toen hadde we ons zin:
de koôlplante stinge d'r in.

refroin

Maar toen we klaar ware en net wouwe vare,
toen merkte we oindelijk de blunder.
want de koôl die we zette, stond niet boi Van Etten,
maar buurman Skolten ze bunder.
Het was wel een beetje precair,
we ware een oiland te ver!

Siem de Haan 1959